

Zadeva C-57/21

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

1. februar 2021

Predložitevno sodišče:

Nejvyšší soud (Češka republika)

Datum predložitvene odločbe:

16. december 2020

Tožeča stranka:

RegioJet a.s.

Tožena stranka:

České dráhy, a.s.

ob udeležbi

Česká republika – Ministerstvo dopravy

Predmet postopka v glavni stvari

Zahteva za razkritje nekaterih dokumentov, ki jih imata tožena stranka in ministrstvo za promet, v okviru postopka za povrnitev domnevne škode, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi zlorabe prevladujočega položaja tožene stranke.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Razlaga Direktive 2014/104/EU

Člen 267 PDEU

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu z razlago člena 5(1) Direktive 2014/104/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o nekaterih pravilih, ki urejajo odškodninske tožbe po nacionalnem pravu za kršitve določb konkurenčnega prava držav članic in Evropske unije, zajeto v ureditvi nacionalne zakonodaje (v nadaljevanju: Direktiva) postopek, v katerem se sodišče odloči o razkritju dokazov, čeprav hkrati Komisija vodi postopek za izdajo odločbe v skladu s poglavjem III Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (v nadaljevanju: Uredba), zaradi česar sodišče na tej podlagi prekine postopek za povrnitev škode zaradi kršitve prava konkurence?
2. Ali je razlaga člena 6(5)(a) in člena 6(9), Direktive nasprotuje nacionalni ureditvi, ki omejuje razkritje vseh informacij, ki so bile predložene med postopkom na zahtevo organa, pristojnega za konkurenco, vključno z informacijami, ki jih mora udeleženec postopka pripraviti in shraniti (ali jih pripravlja in shranjuje) v skladu z drugimi zakonskimi določbami, ne glede na postopek v zvezi s kršitvijo konkurenčnega prava?
3. Ali za zaključek postopka na kakršen koli drug način v smislu člena 6(5) Direktive lahko štejemo tudi položaj, ko je nacionalni organ, pristojen za konkurenco, ustavil postopek, čim je Komisija sprožila postopek za izdajo odločbe v skladu s poglavjem III Uredbe?
4. Ali je ob upoštevanju funkcije in ciljev Direktive v skladu s členom 5(1) v povezavi s členom 6(5) postopek nacionalnega sodišča, v katerem to po analogiji uporabi nacionalno ureditev, s katero je bil prenesen člen 6(7) Direktive, za takšne kategorije informacij, kot so informacije iz člena 6(5) Direktive in se tako odloči razkriti dokaze ob upoštevanju, da bo sodišče vprašanje, ali dokazi vključujejo informacije, ki jih je fizična ali pravna oseba pripravila posebej za namene postopka, ki ga vodi organ, pristojen za konkurenco (v smislu člena 6(5)(a) Direktive), obravnavalo šele potem, ko mu bodo ti dokazi razkriti?
5. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen: ali je treba člen 5(4) Direktive razlagati tako, da lahko učinkoviti ukrepi sodišča za varstvo zaupnih informacij vodijo do tega, da je tožeči stranki ali drugim udeležencem v postopku in njihovim zastopnikom onemogočen dostop do razkritih dokazov, preden sodišče nazadnje odloči, ali spadajo razkriti dokazi ali nekateri od njih v kategorijo dokazov iz člena 6(5)(a) Direktive?

Navedene določbe prava Unije

Direktiva 2014/104/EU Evropskega parlamenta in Sveta, člen 2, točka 17, člen 5(1) in (4), člen 6(5), (7) in (9); uvodne izjave 25, 27 in 28

Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205)

Navedena nacionalna zakonodaja

Zákon č. 262/2017 Coll., O náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže (zákon št. 262/2017 o povrnitvi škode za kršitev konkurence, v nadaljevanju: zakon št. 262/2017), člen 2(2) in členi do 10 do 18

Zákon č. 143/2001 Coll., O ochraně hospodářské soutěže (zákon št. 143/2001 o varstvu konkurence, v nadaljevanju: zakon št. 143/2001), člen 11(1), člen 21ca(2)

Kratek opis dejanskega stanja in poteka postopka

- 1 V obravnavani zadevi tožeča stranka zahteva od tožene stranke plačilo odškodnine za škodo, ki naj bi jo utrpela zaradi zlorabe prevladujočega položaja [s strani tožene stranke]. Vprašanja za predhodno odločanje so se pojavila med postopkom v zvezi s kasacijsko pritožbo, s katero je tožena stranka izpodbijala odločbe nižjestopenjskega sodišča v zvezi z zahtevo tožeče stranke z dne 11. oktobra 2017 za razkritje dokumentov v skladu s členom 10 in nasl. in členom 18 zakona št. 262/2017.
- 2 V zgoraj navedeni zahtevi tožeča stranka za namene postopka pred Městský soud v Praze (mestno sodišče v Pragi, Češka republika, v nadaljevanju: sodišče prve stopnje) zahteva razkritje, prvič, dokumentov, ki jih po njenem mnenju ima tožena stranka, med drugimi podrobnih seznamov in poročil v zvezi z javnim železniškim prevozom, to je računovodskih dokumentov, ki se nanašajo na komercialne dejavnosti tožene stranke, in, drugič, dokumentov, s katerimi razpolaga Ministerstvo dopravy České republiky (ministrstvo za promet Češke republike, Češka republika).
- 3 Sodišče prve stopnje je s sklepom z dne 14. marca 2018 toženi stranki naložilo razkritje dokazov, in sicer je morala priložiti spisu zbir dokumentov, ki so vsebovali ne le podatke, ki jih je tožena stranka pripravila posebej za namene postopka pred Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (urad za varstvo konkurence, Češka republika, v nadaljevanju: urad), ampak tudi informacije, ki so obvezno pripravljene in shranjene neodvisno od tega postopka, kot so podrobni sezname železniških povezav, četrletna poročila o javnem železniškem prometu ali seznam komercialnih povezav, ki jih je tožena stranka upravljala.
- 4 V preostalem delu je sodišče prve stopnje zavrnilo zahtevo tožeče stranke za razkritje računovodskih listin, ki se nanašajo na komercialno področje dejavnosti tožene stranke, in zahtevo po razkritju zapisnikov sej uprave tožene stranke v obdobju od septembra do oktobra 2011 in odredilo Češki republiki - Ministerstvo dopravy (ministrstvo za promet), da posreduje e nadaljnje statistične podatke in informacije.

- 5 Urad je v zvezi z zahtevo za razkritje dokazov navedel, da je 25. januarja 2012 po uradni dolžnosti sprožil upravni postopek proti toženi stranki v zvezi z morebitno kršitvijo člena 11(1) zakona št. 143/2001. V zvezi s samim razkritjem zahtevanih dokumentov, je urad navedel, da v skladu z odstavkom 21ca(2) zakona št. 143/2001, dokumenti in informacije, ki so bili pripravljene in predloženi za namene tekočega upravnega postopka na področju varstva konkurence ali izvrševanja s strani urada nadzora v skladu s členom 20(1) zakona št. 143/2001, ter dokumenti in informacije, ki jih je za te namene pripravil urad, lahko javni organi razkrijejo šele po zaključku preiskave ali po pravnomočnosti odločbe urada o zaključku upravnega postopka. Preostali dokumenti, ki jih zahteva tožeča stranka, spadajo v kategorijo dokumentov, ki predstavljajo celoten sklop dokumentov, njihovo razkritje pa bi lahko zmanjšalo učinkovitost politike pregona kršitev prava konkurence.
- 6 Iz stališča urada je razvidno tudi, da je bil upravni postopek, ki ga je vodil ta urad, 14. novembra 2016 prekinjen, ker je Komisija 10. novembra 2016 začela postopek v skladu s členom 2(1) Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004, v zadevi AT.40156 – Čech Rail, ki se nanaša na isto dejansko stanje kot v primeru upravnega postopka, ki ga urad vodi v zadevi, ki se nanaša na toženo stranko. Zato urad v upravnem postopku ne sprejema nobenih ukrepov, ki bi privedli do odločitve v zadevi, in na splošno nima posodobljenih in popolnih informacij o tem, katere korake v svojem postopku sprejema Komisija in katere dokumente je Komisija zbrala v okviru tega postopka.
- 7 Evropska komisija – Generalni direktorat za konkurenco je v dopisu z dne 26. februarja 2018 poudarila, da bi morale sodišče pri odločanju o razkritju dokazov v interesu zaščite legitimnih interesov vseh udeležencev v postopku in tretjih oseb uporabiti zlasti načelo sorazmernosti in sprejeti ukrepe za zaščito takih informacij. Komisija je priporočila, da se odškodninski postopek prekine.
- 8 Sodišče prve stopnje je z odločbo z dne 19. decembra 2018 odločilo, da odškodninski postopek prekine do konca protimonopolnega postopka, ki ga je Komisija sprožila v zadevi AT.40156 – Čech Rail.
- 9 S sklepom z dne 29. novembra 2019 je Vrchní soud proti Praze (pritožbeno sodišče v Pragi, Češka republika) kot drugostopenjsko sodišče potrdilo odločitev sodišča prve stopnje in za zaščito razkritih dokazov sprejelo ukrepe, s katerimi bodo dokazi dani v sodni depozit in bodo razkriti samo udeležencem [postopka], njihovim pooblaščenecem in izvedencem na podlagi pisne zahteve z utemeljitvijo in ob predhodnem soglasju sodnika. Na odločitev pritožbenega sodišča se je tožeča stranka pritožila s kasacijsko pritožbo.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 10 Pri obravnavi kasacijske pritožbe je kasacijsko sodišče odločilo, da je za izdajo sodbe v zadevi treba odgovoriti na naslednja vprašanja: (i.) Ali lahko sodišče med prekinitvijo postopka izdaja odredbe, to je v konkretnem primeru, odredbo o

razkritju dokazov? (ii.) Ali lahko sodišče odloči, da toženi stranki naloži razkritje zaupnih informacij v skladu s členom 2(2)(c), zakona št. 262/2017 pred koncem upravnega postopka, ob upoštevanju, da bo sodišče prve stopnje šele potem, ko bo tožena stranka razkrila dokumente, presodilo, ali gre dejansko za informacije v smislu člena 2(2)(c) zakona št. 262/2017 in jih morda ne bo dalo na voljo prosilcu? (iii.) Ali je člen 2(2)(c) zakona št. 262/2017 zaradi obsega v njem določene kategorije informacij v nasprotju z Direktivo? (iv.) Ali je bilo pravilno ravnanje nacionalnih sodišč, ko so odredila razkritje določenih dokazov in sprejela ukrepe za njihovo zaščito? Za odgovor na ta vprašanja je treba uporabiti določbe nacionalne zakonodaje, s katerimi so bile prenesene določbe direktive, zato je treba odgovoriti na vprašanja za predhodno odločanje v zvezi z njihovo razlago.

Prvo vprašanje

- 11 Člen 5(1) Direktive določa, da države članice zagotovijo, da lahko nacionalna sodišča v postopkih v zvezi z odškodninsko tožbo tožencu ali tretji osebi odredijo razkritje ustreznih dokazov, s katerimi razpolagajo.
- 12 Hkrati pa člen 9(1) Direktive določa, da države članice zagotovijo, da kršitev konkurenčnega prava, ugotovljena s pravnomočno odločbo nacionalnega organa, pristojnega za konkurenco, ali pritožbenega sodišča, velja za neovrgljivo dokazano v primeru odškodninske tožbe, vložene pred nacionalnimi sodišči na podlagi člena 101 ali 102 PDEU ali nacionalnega konkurenčnega prava.
- 13 Člen 11(6) Uredbe določa, da ko Komisija začne postopek za izdajo odločbe iz poglavja III, razbremeni organe, pristojne za konkurenco v državah članicah, uporabe členov 81 in 82 Pogodbe.
- 14 V povezavi s tem člen 27(1) zakona št.262/2017 določa, da je sodišče v odškodninskem postopku vezano na odločbo drugega sodišča, urada in Komisije, glede dejstva, da je prišlo do omejitve konkurence, in glede tega, kdo je storilec.
- 15 Zaradi tega je bil postopek v tej zadevi prekinjen do konca protimonopolnega postopka, ki ga je v zadevi AT.40156 – Čech Rail vodila Komisija.
- 16 Člen 5(1) Direktive načeloma določa, da sta možni dve razlagi razmerja med odškodninskim sodnim postopkom (na eni strani) in odredbo, ki odreja obveznost razkritja dokazov (na drugi strani).
- 17 V skladu s prvo možno razlago bi lahko odredbo o razkritju dokazov obravnavali kot del dejanskega pridobivanja dokazov v odškodninskem sodnem postopku, zato, če bi se ti postopki prekinili, odredbe o razkritju dokazov ne bi bilo mogoče izdati.
- 18 V primeru druge možne razlage bi lahko odredbo o razkritju dokazov obravnavali kot posebno obliko ločenega postopka (morda ločenega ukrepa) *sui generis*, ki ni neposredno povezan s potekom dokaznega postopka v sodnem odškodninskem

postopku, zato bi bila lahko odredba o odreditvi razkritja dokazov izdana tudi v primeru prekinitve sodnega odškodninskega postopka.

- 19 Bistvo vprašanja je torej, ali nadaljevanje postopka pred Komisijo v skladu s poglavjem III Uredbe in posledično prekinitve sodnega odškodninskega postopka izključuje izdajo odredbe o odreditvi razkritja dokazov v skladu s členom 5(1) Direktive.

Drugo vprašanje

- 20 Člen 6(5)(a) Direktive določa poseben sistem razkritja dokaznih sredstev, ki vključujejo „informacije, ki jih je pripravila fizična ali pravna oseba posebej za postopek organa, pristojnega za konkurenco“;
- 21 Zgoraj navedeno načelo je bilo preneseno v skladu s členom 16(3) (člen 15(4)) v povezavi s členom 2(2)(c) zakona št. 262/2017, ki določa, da zaupne informacije, zaščitene z obveznostjo varovanja tajnosti, med drugim vključujejo dokumente in informacije, ki so bili predloženi posebej za namene upravnega postopka ali nadzora s strani organa, pristojnega za konkurenco.
- 22 Jezikovna razlaga prenesenega načela vodi do zaključka, da v skladu z zakonom 262/2017 omejitve razkritja dokazov za čas trajanja postopka pred organom, pristojnim za konkurenco, velja za informacije, ki so bile predložene organu, pristojnemu za konkurenco.
- 23 Vendar pa jezikovna razlaga istega načela, izraženega v Direktivi, vodi do ugotovitve, da zaščita velja samo za informacije, pripravljene posebej za namen postopka, in ne za vse informacije, predložene v ta namen.
- 24 V skladu z ustaljeno sodno prakso se ena jezikovna različica besedila določbe prava Unije, ne more uporabljati kot edina podlaga za razlago te določbe oziroma ne more imeti prednosti pred drugimi jezikovnimi različicami. Določbe prava Unije je treba namreč razlagati in uporabljati enotno ob upoštevanju različic v vseh uradnih jezikih Evropske unije (sodba z dne 6. junija 2018, Tarragó da Silveira, C-250/17, EU:C:2018:398, točka 20).
- 25 Zato je treba poudariti, da podoben pomen izhaja iz angleške različice člena 6(5)(a), Direktive, ki v zvezi s tem določa: „Information (...) prepared (...) specifically for the proceedings (...)“, pa tudi iz nemške različice, ki določa: „Informationen, die (...) für das (...) Verfahren erstellt wurden“, ali iz slovaške različice: „informácie, ktoré fyzická alebo právnická osoba vypracovala osobitne na účely konania (...)“.
- 26 Bistvo drugega vprašanja je, ali je treba člen 6(5)(a) in člen 6(9) Direktive razlagati tako, da nasprotuje sprejetju določb nacionalne zakonodaje, s katerimi se razširja obseg informacij, ki jih je treba izključiti iz razkritja, dokler traja postopek pred organom, pristojnim za konkurenco.

- 27 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, temveč tudi kontekst in cilje pravne ureditve, katere del je navedena določba. Tudi zgodovina nastanka določbe prava Unije je lahko vir informacij, ki so upoštevne za njeno razlago (glej npr. sodbo z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi proti Parlamentu in Svetu, C-583/11, EU:C:2013:625).
- 28 Vprašanje obsega razkritih informacij temelji na uravnoteženju interesov, ki so v dani situaciji med seboj v nasprotju, to je interesov, ki jim razkritje dokumentov koristi, in interesov, ki bi bili z razkritjem ogroženi (sodbi z dne 14. novembra 2013 v povezanih zadevah LPN in Finska/Komisija, C-514/11 P in C-605/11 P, EU:C:2013:738, točka 42; z dne 27. februarja 2014, Komisija/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, točka 63). Po eni strani gre za interes za podporo uveljavljanju zasebnopravnih zahtevkov in dostop do ustreznih dokumentov. Po drugi strani gre za interes za učinkovito javnopravno izvrševanje prava konkurence.
- 29 Glavni cilji Direktive, ki vključujejo lažji dostop do uresničevanja pravice do odškodnine za škodo zaradi protikonkurenčnega ravnanja, podpirajo ozko razlago obsega informacij, katerih razkritje je treba izključiti za čas postopka pred organom, pristojnim za konkurenco.
- 30 Tak sklep potrjuje tudi člen 2, točka 17 Direktive, v skladu s katerim „predhodne informacije“ pomenijo dokaz, ki obstaja neodvisno od postopka organa, pristojnega za konkurenco, ne glede na to, ali spis organa, pristojnega za konkurenco, te informacije vsebuje ali ne.
- 31 Temu ustreza člen 6(9) Direktive, v skladu s katerim se lahko brez poseganja v ta člen (tega dodatka ni v poljski jezikovni različici predpisa) kadar koli v postopku odškodninske tožbe odredi razkritje dokazov iz spisa organa, pristojnega za konkurenco, ki ne spadajo v nobeno od vrst dokazov, navedenih v tem členu.
- 32 Vendar predložitveno sodišče v zvezi s tem meni, da dokazi, ki služijo dokazovanju „predhodnih informacij“ v smislu člena 2, točka 17, Direktive, ne morejo biti predmet posebnega sistema dokaznih sredstev, ki vsebujejo „informacije, ki jih je fizična ali pravna oseba pripravila posebej za namene postopka, ki ga vodi organ, pristojen za konkurenco“ v smislu člena 6(5)(a) Direktive, tudi kadar so vključeni v spise organa, pristojnega za konkurenco. Takšne predhodne informacije se lahko razkrijejo kadar koli, torej tudi med postopkom pred organom, pristojnim za konkurenco, njihovo razkritje pa mora biti sorazmerno v smislu člena 5(3) Direktive (člen 10(1) zakona št. 262/2017). To velja tudi za informacije, ki so v spisu organa, pristojnega za konkurenco.
- 33 Ta sklep potrjuje uvodna izjava 25 Direktive, v skladu s katero bi se smele informacije, ki jih je pripravila stranka v postopkih z odškodninskimi tožbami, razkriti šele po tem, ko organ, pristojen za konkurenco, konča svoj postopek, na primer s sprejetjem odločbe na podlagi člena 5 ali poglavja III Uredbe.

- 34 Podobno v skladu z uvodno izjavo 27 Direktive pravila iz te direktive o razkritju dokumentov, razen izjav o prizanesljivosti in vlog za poravnavo, zagotavljajo, da imajo oškodovanci vseeno dovolj drugih možnosti za pridobitev dostopa do ustreznih dokazov, ki jih potrebujejo za pripravo odškodninske tožbe. Prav tako bi morala nacionalna sodišča imeti v skladu z uvodno izjavo 28 Direktive možnost, da kadar koli med postopkom odredijo razkritje že obstoječih dokazov.
- 35 Na podlagi tega je mogoče sklepati, da je mogoče obseg informacij v smislu člena 6(5) Direktive [člen2(2)(c) zakona št. 262/2017] razlagati kot odstopanje od načela razkritja informacij, ki bi ga bilo treba kot takega razlagati ozko (sodbe z dne 17. oktobra 2013, Rada/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, točka 30; z dne 3. julija 2014, Rada/in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, točka 48).

Tretje vprašanje

- 36 V skladu s členom 15(4) in člena 16(3) zakona št. 262/2017, se lahko dokumenti, ki vsebujejo zaupne podatke v smislu člena 2(2)(c) tega zakona razkrijejo šele po koncu obrazložitvenega postopka ali pravnomočnosti odločbe organa, pristojnega za konkurencu o zaključku upravnega postopka.
- 37 Gre za prenos člena 6(5)[(a)] Direktive, ki določa, da lahko nacionalna sodišča lahko šele po tem, ko je organ, pristojen za konkurencu, končal postopek s sprejetjem odločbe ali drugače, odredijo razkritje informacij, ki jih je pripravila fizična ali pravna oseba posebej za postopek organa, pristojnega za konkurencu.
- 38 V skladu z uvodno izjavo 25 Direktive bi se smele informacije v postopkih z odškodninskimi tožbami razkriti šele po tem, ko organ, pristojen za konkurencu, konča svoj postopek, na primer s sprejetjem odločbe na podlagi člena 5 ali poglavja III Uredbe, razen odločb o začasnih ukrepih.
- 39 Predloženo vprašanje v bistvu zahteva presojo, ali se za drugačen konec postopka v smislu člena 6(5) Direktive lahko šteje tudi položaj, ko je nacionalni organ, pristojen za konkurencu, ustavil postopek, ker mu je bila v skladu s členom 11(6), Uredbe odvzeta pristojnost za uporabo členov 101 in 102 PDEU, saj je Komisija sprožila postopek za izdajo odločbe v skladu s poglavjem III Uredbe. Če je odgovor pritrdilen, ali so informacije iz člena 6(5) [(a)] Direktive, pripravljene za potrebe postopka, ki ga je vodil nacionalni organ, pristojen za konkurencu, zaščitene tudi za čas postopka pred Komisijo.

Četrto vprašanje

- 40 Člen 6(7) Direktive določa uvedbo posebnega sistema preverjanja, ali zahtevani dokazi, ki so predmet zahteve za razkritje, vključujejo izjave zaradi prizanesljivosti in vloge za poravnavo (člen 6(6) Direktive).

- 41 Zato lahko v skladu s tem načelom, ki izhaja iz Direktive, tožeča stranka zahteva, da se sodišču odobri dostop do nekaterih kategorij dokazov, ki si izključeni [iz razkritja] da preveri, ali informacije, ki jih vsebujejo, spadajo v določeno kategorijo izključenih dokazov.
- 42 To pravilo je bilo preneseno v člen 15 od (1) do (3) zakona št. 262/2017.
- 43 Direktiva v primeru kategorije dokazov iz člena 6(5)(a) ne določa posebnega postopka za sodno preverjanje, ali dokazi, katerih razkritje se zahteva, vsebujejo informacije, ki jih je fizična ali pravna oseba pripravila posebej za namene postopka, ki ga vodi organ, pristojen za konkurenco ali ne.
- 44 Če se torej oseba, ki mora razkriti dokaze, sklicuje na izključitev iz člena 6(5)(a) Direktive \ [ki ustreza členu 2(2)(c) zakona št. 262/2017] in zavrača razkritje teh informacij za čas postopka pred organom, pristojnim za konkurenco, sodišče ne more presoditi, ali zahtevani dokazi vsebujejo informacije, ki jih je fizična ali pravna oseba pripravila posebej za namene postopka, ki ga vodi organ, pristojen za konkurenco, ali ne.
- 45 Bistvo tega vprašanja je torej, ali lahko sodišče zahteva obvezno predložitev dokazov, da preveri, ali dokazi vsebujejo informacije, ki jih je fizična ali pravna oseba pripravila posebej za namene postopka, ki ga vodi organ, pristojen za konkurenco v smislu člena 6(5)(a) Direktive.

Peto vprašanje

- 46 V skladu s členom 5(4) Direktive države članice zagotovijo, da imajo nacionalna sodišča pri odreditvi razkritja zaupnih informacij na voljo učinkovite ukrepe za varstvo takšnih informacij..
- 47 Nedvomno so lahko informacije, ki jih razkrije tožena stranka (ali tretja oseba), odvisno od posebnih okoliščin, tako zaupne, da je v interesu tožene stranke izključiti ali omejiti dostop do teh informacij s strani tretjih oseb, pa tudi s strani tožeče stranke ali drugi udeležencev v postopku oziroma njihovih zastopnikov. Poleg tega uvodna izjava 23 direktive opozarja tudi na s tem povezano problematiko iskanja na slepo.
- 48 Hkrati pa je ena temeljnih procesnih pravic udeležencev v postopku, ki izhaja iz nacionalne ureditve civilnega postopka, pravica do vpogleda v sodne spise ter do pridobitve njihovih prepisov ali kopij. To je odraz splošnega razumevanja pravice do poštenega sojenja (glej tudi člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah), ki praviloma vključuje tudi pravico udeleženca v civilnem postopku do dostopa do informacij o postopku, ki poteka proti njemu.
- 49 Bistvo tega vprašanja se torej nanaša na razlago navzkrižja zgoraj navedenih nasprotujočih si interesov, in sicer interesa tožeče stranke, da pridobi dokaze, ki so potrebni za uveljavljanje njegove pravice v sodnem postopku za povrnitev škode, povzročene s kršitvijo prava konkurence, vključno s tem povezano pravico tožeče

stranke do vpogleda v sodni spis in dostopom do informacij o postopku, ki poteka, in interesa tožene stranke (ali tretje osebe), da se obdrži zaupnost razkritih podatkov, in to tudi (vsaj za določeno obdobje) v razmerju do tožeče stranke.

DELOVNI DOKUMENT